

Olomouc 2010

Sborník mediální a environmentální projektové výuky

g.

gymnázium
integra

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

OČEKÁVÁME :

ABY
NEPRSELO

měkci PRÁCE čistota WC VEČER
10. 3. 2010

teplá voda = VOLNÁ PRACOVNÍ DOBA
do sprch

Právo na 1 pivo
3x denně

Pěkní zábava i poznání,
Smutek i zklamání
jedničky

hokej

poznání Olomouce

exkurze
do pivovaru

vodní dýmka míru lépe se družít

krátiť se ve stejném počtu
zábavní reflexe

se ve stejném počtu

Úvodník

Milí čtenáři,
slyšíte to? Zdáli tiše řehtá úřední šiml. Vedeni tichým klapotem jeho podkov jsme jej následovali až do Olomouce, tak jako pradáv-
né poselstvo z mýtických dějin. Rozhodli jsme se podívat se mu na
zoubek a posoudit, zda není zralý na koňského řezníka.

Naši studenti, před květnovými volbami 2010 vlastně milí
prvovoliči, v atmosféře olomouckého předvolebního boje ohledá-
vali zdravotní stav naší demokracie a zjišťovali, zda šiml patří do
salámu nebo na evropská závodiště.

Našimi hlavními tématy byla občanská participace, státní sprá-
va a samospráva, komunikace na úřadě a bariéry, a to jak v komu-
nikaci mezi lidmi, tak na cestách k nim.

Olomouc samotná rámovala svou historickou kulisou všech-
no naše konání, proto jsme poznávali její minulost i současnost,
fotili, kreslili, hovořili s lidmi nejen na úřadech a institucích, ale
i v ulicích. Procházeli jsme se parky i skládkou druhotných surovin,
depem dopravního podniku i mezi institucemi, zalévání hojnými
sprchami májového deštíčku..

Je náš šiml určen do salámu? Zalistujte sborníkem...

Mgr. Tamara Spoustová

Historie Olomouce

Příznivé přírodní podmínky kolem Olomouce a především fakt, že se zde nacházel důležitý brod přes řeku Moravu, jinak obklopenou neproniknutelnými bažinami, vysvětlují poměrně velmi brzké osídlení. První doklady o lidských sídlech v okolí Olomouce máme již z mladého paleolitu, kdy zde střídavě žilo několik tzv. archeologických kultur. Kontinuální osídlení je datováno do neolitu, ze kterého pocházejí opět četné archeologické nálezy. Významné bylo i osídlení Kelty v době laténské a také vybudování římského vojenského pochodového tábora u Olomouce ve 2. st. př. n. l. Po germánském osídlení na začátku našeho letopočtu na území města přišli v 5. století Slované, kteří z Olomouce udělali svůj významný opěrný bod. Po zániku slovanického hradiště v oblasti Olomouc-Povel vzniklo nové – velkomoravské – hradiště v Předhradí. Velkomoravská říše sice na začátku 10. století zanikla pod nájezdy Maďarů, ale předpokládá se, že olomoucké hradiště plnilo nadále (byť omezeněji) svoji funkci, protože nebylo útoky tolik zasaženo. Otázkou zůstává také možná kontinuita moravského (olomouckého) biskupství.

Přemyslovci Moravu s Olomoucí ovládali pravděpodobně již za Boleslava I., spojení však nebylo pevné, čehož využil polský král Boleslav Chrabrý a Moravu obsadil. Zpět ji Přemyslovci získali až na konci druhého desetiletí 11. století (1017 nebo 1019). Olomouc se v této době stala sídlem Břetislava, údělného olomouckého knížete, který na místě starého hradiska vybudoval hrad s rozlehlým předhradím a kostelem sv. Petra. Církevní a politický význam Olomouce zvýšilo založení

(znovuobnovení) biskupství v r. 1063 knížetem Vratislavem a následně vybudování kláštera Hradisko (1078). Mezi nejvýznamnější olomoucké biskupy patřil Jindřich Zdík, z jehož vůle bylo sídlo biskupství přemístěno z kostela sv. Petra do chrámu sv. Václava, reorganizováno a založeno skriptorium pro opisování knih. Dokladem jeho působení je dodnes dochovaný románský palác pojmenovaný po něm.

Politický rozvrat v Českém státě ve 12. století měl svou dohru i na Moravě, když se Morava v r. 1182 stala markrabstvím, formálně podléhajícím přímo císaři. Na počátku 13. století zemřel také poslední z linie olomouckých knížat a vládcem Olomouce i celé Moravy, byl jmenován markrabě, vždy některý ze synů českého krále.

Přemyslovský hrad v Olomouci tak ztratil svoji úlohu správního centra, zanikl a na jeho místě bylo budováno kapitulní děkanství. Navzdory těmto nepříznivým okolnostem probíhal v Olomouci prudký rozvoj hospodářství a kultury, důsledkem čehož bylo udělení městských práv v polovině 13. století. Královské město navštívil při svém tažení do Polska i Václav III., poslední přemyslovský český král, který zde byl v r. 1306 úkladně zavražděn.

Za vlády Lucemburků pokračoval rozvoj města, především jako obchodního centra. Bohatství města pak reprezentovaly nové církevní stavby (např. chrám sv. Kateřiny a chrám sv. Michala), ale i goticko-renesanční radnice.

Od poloviny 14. st. už byla v Olomouci vedena jedna z cúd moravských zemských desek a střídavě (s Brnem) zde zasedal zemský soud a sněm. Tím pádem měla fakticky Olomouc i Brno postavení hlavního města na Moravě, což přineslo dlouhotrvající vzájemnou nesnášenlivost a snahu získat titul hlavního města Moravy pro sebe.

Období husitských válek vývoj Olomouce naopak přibrzdilo. Olomouc se jako většina královských měst postavila zcela radikálně proti husitství, což vedlo k několika pokusům o její dobytí. Především ale husitstvím utrpěl obchod, na kterém bylo město hodně závislé. Přesto po husitských válkách došlo vybudování slavného orloje a dostavbě gotického chrámu sv. Mořice. Následující uvolněnější renesanční kultura a doba přinesly opět stavební rozmach, především na Horním náměstí, kde vyrostly honosné paláce.

Život města významně ovlivnil r. 1566, kdy do Olomouce přišli jezuité, pozvaní především kvůli rekatolizaci. Jejich působení ale nelze zcela zavrhnout, protože rekatolizaci prováděli i prostřednictvím vzdělávání. Proto založili kolejie a gymnázium, které bylo r. 1573 povýšeno na univerzitu, nejstarší na Moravě.

Významným zásahem do života města pak byla třicetiletá válka. V r. 1642 padla Olomouc do rukou Švédům, kteří odešli až po dlouhých osmi letech. Za tu dobu bylo město z velké části zničeno a z původních cca. třiceti tisíc obyvatel zůstaly ve městě pouhé dva tisíce. Zemské úřady, které byly z Olomouce v r. 1641 evakuovány, se sem již nevrátily a faktické postavení hlavního města Moravy získalo Brno.

Následujících sto let bylo v Olomouci opět dobou čilého stavebního ruchu, při kterém vedle nových domů vznikl také soubor nádherných barokních kašen s antickými motivy a hned dva morové sloupy, Mariánský a Nejsvětější Trojice.

Válečné útrapy válek o rakouské dědictví mezi Marií Terezií a Pruskem se na městu podepsaly nevýhodně hned dvakrát. Jednak r. 1740 město obsadili Prusové a pak po jejich odchodu bylo přebudováno jako pevnostní. To sice město zachránilo při dalším útoku o rok později, nicméně z dlouhodobého hlediska městu spíše uškodilo. Olomouc sevřená až do poloviny 19. st. hradbami nemohla reagovat na obrovský rozmach průmyslu. Brno zrušilo hradby ihned po napoleonských válkách, a tudíž zvýraznilo svůj hospodářský náskok. Jedinou oblastí, ve které zůstávala Olomouc dominantní, byla sféra duchovní, neboť v r. 1777 bylo biskupství povýšeno na arcibiskupství.

Ještě jednou se ale Olomouc dostala do centra střeoevropských dějin, když zde pobýval rakouský dvůr během revolučního roku 1848 a František Josef II. zde převzal svůj úřad po Ferdinandu V. Negativní dopad mělo zrušení univerzity v r. 1860, která byla obnovena až v r. 1946.

Dvacáté století Olomouci přineslo velký území i populační rozmach. V r. 1919 vznikla tzv. Velká Olomouc připojením dvou měst a jedenácti obcí. Naopak rušivě se na městu podepsaly nejen katastrofy přírodní – především povodně, ale hlavně válečné konflikty. Především po druhé světové válce zůstalo historické jádro města poničeno. Po opravách však bylo v r. 1971 centrum vyhlášeno městskou památkovou rezervací. Dalšího ocenění se pak historickému městu dostalo v r. 2000, kdy byl sloup Nejsvětější Trojice vyhlášen památkou UNESCO. Kulturní a duchovní rozměr města pak jen potvrdila v r. 1995 návštěva papeže Jana Pavla II., který při té příležitosti svatořečil Jana Sarkandra, umučeného ve městě v r. 1620.

Mgr. Petr Hřebačka

Jak se žije v Olomouci?

Našimi cíli v úterý bylo zjistit, jak se žije v Olomouci. Zjišťovali jsme, jak vypadá životní prostředí v Olomouci z hlediska nakládání s odpady, tj. v jaké míře dochází ke třídění odpadů, jak je třídění odpadů organizováno. Také jsme měli zhodnotit úroveň stav parků a městské zeleně jednak prostřednictvím vlastní návštěvy, jednak prostřednictvím ankety mezi místními obyvateli.

Během našeho výzkumu jsme hodnotili stav tří městských parků (Smetanovy sady, Bezručovy sady, Čechovy sady) a v těchto parcích jsme zjišťovali stav zeleně, jejich čistotu, stav pěších a cyklistických stezek, počet odpadkových košů a bezpečnost v těchto parcích. Dospěli jsme k názoru, že parky jsou bohaté na zeleň ale nejsou příliš často udržovány.

Pro sběr informací ohledně odpadů a ohledně spokojenosti obyvatel s městskou zelení jsme použili formu ankety. Při anketě jsme zjistili, že většina dotazovaných je spokojena se současným stavem zeleně ve městě, ale rádi by vybudovali další parky a přidali alespoň trochu zeleně do centra. K jejich nejčastějším stížnostem patřily např. výtky k nedostatečné úpravě zeleně, špatné dostupnosti kontejnerů na tříděný odpad a sběrných dvorů. Někteří poukazovali i na výskyt kriminálních živlů v parcích (např. skupinek opiců a pochybné mládeže).

Po dokončení předešlých úkolů jsme měli schůzku s Mgr. Plachým z Technických služeb města Olomouce. Jde o společnost, která byla založena v roce 1993 jako akciová společnost vlastněná ze sta procent městem. Technické služby se starají o svoz a třídění odpadů a údržbu městské zeleně. Třídí plasty, papír, PET láhve,

nápojové kartony, rostlinný olej. Naopak nesbírají např. hliník a pneumatiky, v jejichž skladování vidí největší problém. Roční produkce komunálního odpadu v Olomouci činí 2200 tun. Ve městě fungují pro veřejnost jen dva sběrné dvory, plánuje se třetí. Odpad je ukládán na nedalekou skládku, kde však dojde místo v roce 2020 a situaci bude třeba zřejmě řešit odvozem odpadu do spalovny v Ostravě nebo Brně.

V roce 2004 v Olomouci zavedli svoz bioodpadu z rodinných domů, což snížilo produkci komunálního odpadu z těchto domů o 30%. Vedle toho je hlavní část bioodpadu tvořena posekanou trávou z městských parků. Výhodou tohoto postupu je, že bioodpad se mnohem lépe likviduje.

*Vypracovali:
Marek Jager, Filip Mikulášek*

Olomoucká média

Naše skupina dostala za úkol navštívit regionální televizi ZZIP. Po dlouhém bloudění po Olomouci se nám podařilo tuto televizi najít a konečně jsme se mohli dozvědět, jak to v ZZIP chodí. Pan Zukal, šéfredaktor, byl výřečný a vstřícný. Nejprve začal tím, že nás provedl celou redakcí, která se nacházela, pro nás nečekaně, v menší vilce. Redakční prostory zabíraly čtyři místnosti. V jedné byla střižna, v druhé pracovali redaktoři, v další zvukaři a v poslední kameramani. Zavedl nás do místnosti redaktorů a začal povídat. Zjistili jsme, že televize na tom není zrovna nejlépe.

Zpočátku nás seznámil s kapkou historií televize.

Televize ZZIP funguje od roku 1993. Dříve zásobovali reportážemi větší televizní stanice, jako je TV Nova a TV Prima. Později se nedohodli na další spolupráci a tím spolupráce skončila. Nyní v redakci pracuje sedm zaměstnanců. Televizi můžeme sledovat on-line.

Každý týden publikují nový, dvacetiminutový příspěvek. Sledovanost je poměrně vysoká. Z celé České republiky se na zprávy z Olomouce a Prostějova dívají necelé 3% obyvatelstva. To je ve srovnání s ostatními známějšími stanicemi poměrně vysoké číslo (např. TV Prima – 6%).

Poté jsme se ptali, jak získávají informace. Mají převážně vnitřní informátory. Málokdy se jim ozve někdo jiný. K získávání informací jim dopomáhají známosti. Televize spíše přežívá, než vydělává, protože nemají žádné zakázky od firem.

Potom jsme se rozloučili a vydali jsme se do redakce olomouckého týdeníku Sedmička. Tento týdeník spadá pod Mladou frontu DNES. Protože paní na recepci měla málo času, byl rozhovor velmi zběžný. Zjistili jsme, že noviny jsou financovány Mafrou, což je nakladatelství MF. Informace si získávají sami a více nám toho paní už neřekla.

Když jsme porovnávali týdeník Sedmička s Olomouckým deníkem, přišli jsme na to, že přestože je Olomoucký deník vydáván denně, má více informací než Sedmička, která je vydávána jen jedenkrát týdně. Články v obou listech jsou srovnatelné, jen Sedmička je poměrně zahlcena inzercemi.

Nakonec jsme šli do redakce Českého rozhlasu Olomouc a zde nám bylo řečeno, že rozhlas funguje od roku 1949, má čtyřicet šest zaměstnanců a každý z nich je specializován na určitou oblast. Vysílání se skládá z živých i předehraných výstupů, takzvaných konzerv. Náplň témat je převážně zpravodajství.

Nakonec nám šéfredaktor řekl svůj názor na to, že rozhlas má budoucnost, protože ho posloucháme při jízdě autem, kdežto brouzdat po internetu za jízdy nemůžeme.

Ke konci dne, plni nových poznatků jsme se přesunuli do ubytovny a zpracovávali informace.

Jiří Fusek, Sabina Krejčí, Petr Maršálek, Ondřej Řezníček

Vizuální identita města Olomouce

Vizuální identita města jsou věci, které nás napadnou při vyslovení jeho názvu. Nemusí to být nutně pouze věci, jde o různé objekty (symboly, kulturní akce, barvy), ale důležité je, že se dané město (v našem případě Olomouc) takto prezentuje.

Abychom zjistili, co patří do oficiální identity města, stáhli jsme si „Závaznou vyhlášku statutárního města Olomouce č. 10/2005 o symbolech, jejich užívání a o Ceně města“.

Symboly města

Mezi symboly Olomouce se tedy řadí:

- znak města
- prapor města
- primátorská insignie

Navigace ve městě

Dopoledne jsme (Petr a Kaštan) byli vysláni do města, abychom zjistili, jak se dá vyznat v naprosto cizím prostředí. Zjistili jsme, že ukazatele nás provází převážně historickým centrem Olomouce, že se vyskytují ve většině případů na náměstích (Horním, Dolním, náměstí Republiky či na Biskupském). V historickém centru se nachází zhruba osm těchto rozcestníků.

Také musíme poznamenat, že některé zastávky MHD mají informační tabule stejně jako v Brně - tedy inteligentní (i když ne všechny).

Vnímání prezentace města občany

Sabča byla hlavní iniciátorkou ankety. Pustila se do ní s vervou a neúprosně se dožadovala odpovědí na své otázky od místních. Pokládala je dvě (ty otázky).

1) Jak vnímáte prezentaci Olomouce v rámci ČR (popř. kraje)?

Zde máte některé z odpovědí:

Prezentace nestačí, mohla by být větší. Máme jen krátké (10 minut) vysílání v TV, a to jen 1x týdně. Ani v novinách nejsou žádné delší články.

Nedostačující.

Ona nějaká je???

2) Co považujete za nejvýznamnější symboly města?

Většina obyvatel se shodla na Sloupu Nejsvětější trojice, pár jich poznamenalo i orloj, jednou či dvakrát zazněly slova jako „radnice“ či „Zoo“.

Vzhledem k chabým výsledkům druhé otázky (nikdo neodpověděl žádnou kulturní akcí, i když Olomouc jich má požehnaně), jsme se rozhodli zeptat konkrétně na to, zdali je napadá nějaká kulturní akce specifická pro jejich město.

Výsledkem byla jednotná odpověď většiny dotazovaných (včetně paní na magistrátu): „Pivní festival“. Dvakrát jsme zaslechli zmínku o Flóře a o Dvořákově Olomouci.

Na tyto otázky jsme se zeptali i na olomouckém magistrátu, přímo na oddělení propagace a marketin-

gu. Hlavní vedoucí nebyla přítomna, ale její kolegové nám s radostí odpověděli i na otázku, zda-li se jim zdá financování prezentace města dostačující. Shledali, že ano, ale že peněz může být vždy více.

Propagační materiály

Protože jsme chtěli zjistit, jak se propaguje Olomouc sama v sobě, vydali jsme se během dne i pro brožurky do IC. K našemu „překvapení“ jsme byli velmi rychle vykázáni (opět) z centra se čtyřmi brožurkami a stručným průvodcem Olomoucí.

Brožurky jsou sice nádherně rozkládací, laděné do příjemných barev a jsou vyrobeny z přijatelného papíru. Kvalita fotek je dostačující.

Nicméně i tak trpí nedostatky, které si neodpustím zmínit. Dělení odstavců by se dalo udělat lépe (zvětší mezery mezi nimi, stejně jako mezi samotnými řádky - lepší čitelnost) a také by nebylo na škodu lépe popsat obrázky. Někde není poznat, ke kterému obrázku patří jaký text.

O Stručném průvodci ale nemohu říci nic špatného, je dobře čitelný, graficky hezky zpracovaný, barevně rozmanitý a přehledný. Uvnitř najdeme i mapku centra.

Z hlediska obsahu - není výtek ani k brožurkám, které jsou udělány pro každou historickou zajímavost samostatně, ani k průvodci.

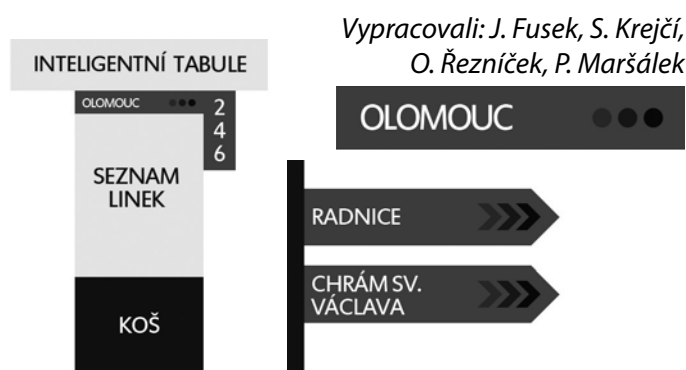
Propagačním materiálů bylo dáno dost, v případě většího zájmu se dá zakoupit podrobnější příručka.

Návrh vlastní identity města

Vytvoření vlastního návrhu identity města byl těžký oříšek. Logo je dobré (i když podobné brněnskému), barvy jsou dobře vybrány a udělat kvalitní, moderní a čistý návrh není snadné.

Rozhodli jsme se ponechat původní barvy a odhodlali se pouze k lehkým inovacím, neboť nynější identita není mnoho co vytknout. Tři kruhy jsou vyplněny stejnou barvou s různými odstíny proto, aby zvýrazňovaly vývoj (postup dopředu, progres) Olomouce, aby evokovaly dojem, že Olomouc ve svém vlastním vývoji nestagne a že hodlá stále něco zlepšovat a zdokonalovat.

Nakonec přidáváme pár vizuálních ukázek návrhů různých možností nové propagace města (logotyp, 2D návrhy zastávky MHD a ukazatelů).

Bezbariérová Olomouc

Projekt Bezbariérová Olomouc se zaměřuje na to, aby byla celá Olomouc zpřístupněna zdravotně handicapovaným nebo například maminkám s kočárky či seniorům. Naše skupina dostala za úkol se o tomto projektu dozvědět něco více a podívat se po městě, jak tento projekt vypadá nyní.

Skupina byla rozdělena na dvě části. První část (Martin Huněk, Barbora Klajsnerová) vyšla do terénu, aby zkontrolovala skutečný stav Olomouce. Druhá část skupiny (Marek Pálka, Pavla Hloušková) připravila otázky pro interview.

Naše cesta po Olomouci začala na Horním náměstí u informačního centra. Následně jsme se vydali vytyčenou cestou, po které jsme kontrolovali důležité instituce a významná kulturní místa. Z cesty máme několik velmi důležitých zjištění.

- 1) Samotná cesta je sama o sobě problémová, i přestože jsou velmi časté snížené chodníky. Důvodem je dlažba. Dlažební kostky, které neodmyslitelně patří k historickému centru Olomouce, působí velké potíže především vozíčkářům. Uvolněná dlažba může působit velké problémy nejen nevidomým, ale i běžným chodcům.
- 2) Spousta budov je bezbariérově přístupná jen na první pohled. Vchod do budovy je nízký nebo opatřený nájezdem, avšak uvnitř budovy se nachází schody, které znemožňují se dostat dále.
- 3) Fakulty vysoké školy v Olomouci jsou velmi dobře dostupné pro zdravotně handicapované a na žádné fakultě, kterou jsme navštívili, jsme nenašli žádný problém.
- 4) Olomouc je také vybavena semaforem se zvukovým znamením pro nevidomé.
- 5) Velkou pochvalu si zaslouží radnice, která je naprosto bezbariérová, a to včetně výtahů a bezbariérových záchodů.

Po zjištění těchto informací jsme se přesunuli na Úřad odboru sociálních služeb a zdravotnictví, kde jsme vedli řízený rozhovor s Mgr. Čukovou o samotném projektu Bezbariérová Olomouc.

Projekt Bezbariérová Olomouc funguje od roku 2001. O vznik tohoto projektu se zasloužila také organizace vozíčkářů TREND, která upozornila magistrát na tento problém. Od té doby se Olomouc velmi aktivně o tuto oblast zajímá, i přes velké obtíže, které způsobuje získávání peněz (fondy a granty), dlouhé administrativní úkony a nesouhlas památkářů s úpravami v historickém centru Olomouce.

Projekt je prozatím časově neomezený a počítá se s pokračováním až do doby, dokud to bude finančně možné. V nejbližší době se plánuje další rozšíření bezbariérových tras, výstavy pro zrakově postižené a zorganizování Dnů evropského dědictví pro všechny.

Nejviditelnější výsledky jsou například:

- 1) nový výtah na radnici
- 2) vybudování bezbariérového nádraží a úpravy prostranství před ním

Samotný projekt hodnotíme velmi kladně. Úřad má aktivní přístup a výsledky nese i aktivní spolupráce s organizacemi, které sdružují zdravotně postižené a další občany, kteří mají na bezbariérovosti zájem. Je si také vědom problémů, které aktuálně trápí město (dlažba, obrubníky ...atd.), a snaží se tyto problémy jakkoliv vyřešit.

Autoři: Martin Huněk, Marek Pálka, Barbora Klajsnerová, Pavla Hloušková

Arcidiecézní muzeum Olomouc

Arcidiecézní muzeum v Olomouci leží nedaleko známé katedrály sv. Václava na Václavském náměstí. Naše skupina sem dorazila ve středu v deset hodin ráno, přesně na otevírací dobu muzea. Že jsme si vybrali zrovna tento den mělo svoje opodstatnění, jelikož každou středu a neděli poskytuje muzeum bezplatnou prohlídku.

Arcidiecézní muzeum spadá pod Muzeum města Olomouce, které je dále tvořeno ještě Muzeem moderního umění a Arcidiecézním muzeem v Kroměříži. Bylo založeno roku 1998 a přístupno veřejnosti je od roku 2006. Sídlí na místě původního románského paláce moravských biskupů, vystavěného v 12. století arcibiskupem Jindřichem Zdíkem, a také zčásti v přemyslovském hradu a katedrále sv. Václava. Exponáty muzea pochází převážně ze sbírek olomouckých biskupů a arcibiskupů. Jde tedy především o duchovní památky ve všech možných podobách (obrazy, sochy, klenoty a spisy s náboženskou tematikou). Spolu s nimi zde návštěvník může vidět pravěké vykopávky a pozůstatky velkomoravského období.

V hlavním vestibulu budovy je k dostání kvalitně zpracovaný audio-průvodce, který podrobným výkladem provede návštěvníka všemi prostory muzea. Stálé expozici vévodí zlacený kočár biskupa Ferdinanda Julia Troyera z Troyersteinu. Tento barokní vůz byl vyroben počátku 18. století ve Francii; na Moravu se dostal díky šlechtické rodině Kinských, kteří jej koupili, čas-

tečně přestavěli a prodali olomouckému arcibiskupovi. Vůz je zdoben malbami s antickými náměty, z nichž vynikají zejména čtveřice bohů: Poseidón, Deméter, Ailos a Héfaistos.

V přízemí se dále nachází velká klenotnice, kde jsou shromážděny liturgické předměty - kalichy, kněžské ornáty a relikviáře ve stylech od gotiky po baroko. Největším lákadlem je určitě monstrance „Zlaté srdce Moravy“.

Sklepení biskupského paláce skýtají kromě pozůstatků základů dávnějšího přemyslovského hradu i expozici vykopávek, které zde byly objeveny. Kromě památek z období Velkomoravské říše jsou tu k vidění i předměty z kultur starých až 6 000 let.

V prvním patře muzea potom návštěvník narazí na početně nejbohatší část sbírek. Kolekce náboženských obrazů čítá mnoho děl nejlepších českých, moravských, rakouských a německých malířů 18. a 19. století. Z těchto prostorů je pak přístupna známá palácová věž zvaná Krvavá pavlač. Na konci 19. století ji vystavěl Rudolf Tisebert jako připomínku zavraždění posledního Přemyslovce Václava III. v Olomouci, k němuž došlo u paty blízké katedrály sv. Václava.

Arcidiecézní muzeum je v rámci nejen České republiky, ale i celé střední Evropy ojedinělé a město Olomouc se jím může po právu pyšnit.

*Adam Hrbáč, Martin Beneš, Dominik Raška,
Barbora Antonovičová, Zuzana Matějková*

Obyvatelstvo Olomouce

V rámci tohoto tématu jsme se zabývali činností matriky a zajišťováním svateb. Na začátku dne nás čekal rozhovor s tajemníkem Olomouce J. Večeřem a vedoucí oddělení matriky JUDr. A. Daubnerovou. Zatímco jsme přemýšleli nad otázkami pro paní matrikářku, druhá skupina se zajímala o činnost magistrátu. Na naši schůzku se výborně připravili a byli ochotní odpovídat na naše otázky a přiblížit nám jejich práci.

Nejprve nás zajímalo fungování matriky. Matrika je úřední seznam jmen, narození, sňatků, registrovaného partnerství a úmrtí, který vedou matrikáři na pověřených obecních úřadech. Není veřejná, ale můžeme se informovat o sobě a nejbližších příbuzných. Zápisy se vedou tradičně ve formě psané rukou speciálním inkoustem a od roku 2006 i elektronicky. Dříve byla matrika vedena mnohem podrobněji než dnes.

V současné době se zapisují jen nejdůležitější informace – jméno, datum a místo narození, údaje o rodičích, dětech a úmrtí. Od roku 1591 byla povinnost vést matriku podle náboženství – matriky pro židy, pro pravoslavné, protestanty atd. Dnes je složité tyto zápisy číst, protože byly psány latinou, němčinou a švabachem.

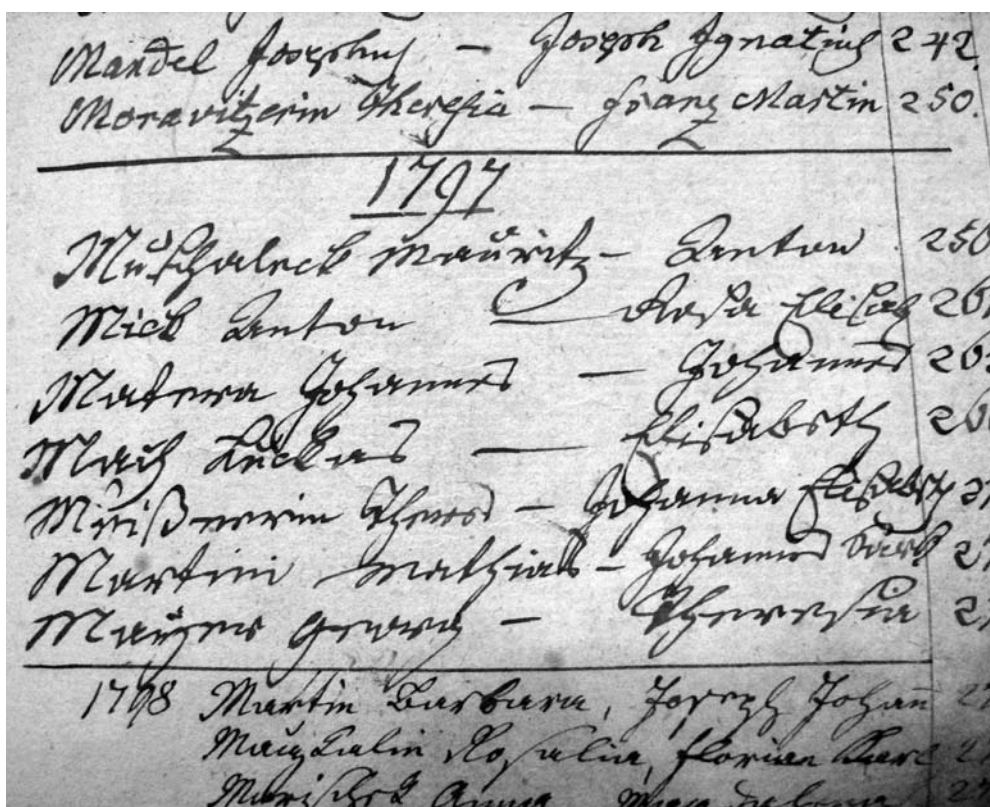
V době vlády Marie Terezie se toto rozdělení zrušilo a zápisy do matriky jsou společné pro všechny obyvatele. Roku 1950 byl úřad matriky převeden pod státní správu. Paní Daubnerová byla velmi ochotná a pro zajímavost nám přinesla ukázat jejich nejstarší index, který patřil ke kostelu sv. Michala – Knihu narození. Naskytla se nám jedinečná příležitost do knihy nahlédnout, ale

čtení v ní nebylo jednoduché. Pracovníci na tomto úřadě musí být velice pečliví a pozorní, protože jediná jejich chyba může způsobit administrativní problémy

Naším dalším úkolem bylo dále se zaměřit na sňatky v Olomouci. Některé informace jsme se dozvěděli přímo na radnici, například že počet svateb klesá, což je ale v dnešní době pochopitelné. Součástí našeho rozhovoru byla i prohlídka obřadní síně s malbami Karla Wildy. Nejvíce svateb se koná od června do září. Není nutné, aby se svatba odehrávala v obřadní síni, je možné si ji domluvit i na méně obvyklých místech, jako například na věži, v tramvaji, v kině nebo zoologické zahradě. Sňatek může být občanský nebo církevní. Oba jsou si rovny, záleží na rozhodnutí novomanželů. Občanský sňatek se odehrává v obřadní síni (nebo jiném dohodnutém místě) za přítomnosti oddávajícího a dvou svědků. Sňatek církevní se domlouvá s knězem, který oddává. Podmínkou bývá náležitost minimálně jednoho ze snoubenců k příslušné církvi. V rámci našeho úkolu jsme se zajímali i o veškeré služby spojené se svatbou. Navštívili jsme svatební salony, fotoateliéry a tiskárny. V centru Olomouce jsme našli hodně svatebních salonů různé kvality. Velmi levná svatba by tady nebyla problémem. Některé salony byly schopny zařídit celou svatbu (šaty, květinová výzdoba, prstýnky, prostory pro hostinu, vizážistku atd.).

Město Olomouc se nám velice líbilo a jeho historická atmosféra se pro svatební obřad více než hodí.

Vypracovali: Barbora Klajsnerová, Pavla Hloušková, Martin Huněk, Marek Pálka

Památky v Olomouci

Náš úkol na úterní a středeční den byl zjistit informace o památkovém ústavu a památkách města Olomouce.

Ze všeho nejdříve jsme navštívili Národní památkový ústav, který ve městě Olomouci sídlí na Horním náměstí č.25 a kde nás s jeho fungováním a s tím, co všechno ústav spravuje, obeznámil Mgr. Chlupík. Zjistili jsme, že ústav dokumentuje a archivuje památky na území ČR, dávají odborná vyjádření, která ovšem nejsou závazná, a provádějí archeologické průzkumy.

Samotný ústav v Olomouci se dělí na ekonomickou, odbornou a obslužnou část, přičemž ekonomická část se konkrétního ústavu netýká a má osmdesát osm zaměstnanců. Spravuje čtyři tisíce nemovitých památek (z čtyřiceti tisíc v ČR), dvě památkové rezervace, dvanáct památkových zón a jedno ochranné pásmo, přičemž většina památkových území přibyla po roku 1990.

V naší anketě jsme oslovili patnáct respondentů, kteří odpovídali na čtyři otázky týkající se památek města. Na první otázku, nejvýznamnější památku, odpovídali respondenti většinou Sloup Nejsvětější Trojice, méně často pak katedrála sv. Václava. Druhá otázka se týkala stavu památek, podle dotazovaných se o ně město stará dobře a důsledně. Třetí a čtvrtá otázka měla zjistit, jaké významné osobnosti pocházejí z Olomouce a jakou budovu rodilého slavného občana Olomouce znají. Nejvíce odpovědi znělo: Martin Novotný (primátor města Olomouce) a vila Primavessi.

Jednou z nejdůležitějších památek města je Sloup Nejsvětější Trojice

- památka UNESCO
- postavena v barokním slohu
- na stavbě se podílela řada stavitelů, nejvýznamnější z nich je Václav Render
- stavba trvala třicet sedm let

Katedrála sv. Václava

- má největší kostelní věž na Moravě (100,65 m)
- gotické pilíře pocházejí ze 13. st.
- v 19. století dostala novogotickou podobu
- je to sídlo arcibiskupa

Orloj

- je součástí severní fasády olomoucké radnice
- první zmínka o orloji pochází z roku 1519
- současné pojetí je kuriózní ztvárnění socialistického realismu

Další památky:

- kaple sv. Barbory - postavena v románském slohu
- kostel sv. Mořice – postaven v gotickém slohu
- kostel sv. Michala – postaven v barokním slohu

Nejvíce památek v Olomouci je z doby baroka a gotiky, nachází se zde také mnoho renesančních domů.

Vypracovali: Pavel Opletal, Adam Kučerovský, Petra Mikšlová

Po stopách MHD v Olomouci

Městská hromadná doprava oslavila v Olomouci před rokem své 110. narozeniny, avšak Dopravní podnik města Olomouc jako akciová společnost je starý zatím pouhých patnáct let. Prvním dopravním prostředkem zde byla tramvajová linka, provozovaná společností Siemens; od roku 1903 však již samotným městem Olomoucí. Autobusový provoz byl zahájen v roce 1927 a o šest let později byl provoz tramvají i autobusů sloučen. Hromadná doprava dodnes žádných jiných prostředků (krom dvou speciálních minibusů) nepoužívá.

K oslavám 110. výročí nechal podnik zrenovovat historickou tramvaj číslo 223, která od té doby slouží k různým komerčním účelům. Není bez zajímavosti, že tuto tramvaj si lze pronajmout i soukromě.

Vedení DPMO stojí už dlouhou dobu před neduhem, který je v dopravních podnicích měst poměrně ojedinělý. Hlavní administrativní stanoviště tramvajového a autobusového provozu jsou totiž vinou počáteční nejednotnosti dosud oddělená. „Už dvacet let se zde mluví o výstavbě nového společného závodu, avšak zatím na to město nesehnalo finance,“ říká tisková mluvčí DPMO Magdaléna Kopřivová. „Jednalo by se o investici asi kolem 1,5 miliardy korun, které nám zatím nebyly schopny poskytnout ani granty z Evropské unie.“ I na DPMO dopadla stávající ekonomická krize. Propouštění zaměstnanců se jej však týká, abychom tak řekli, pouze z druhé ruky – zaměstnanci podniku o svá místa nepřicházejí, místo toho však došlo k většímu poklesu přepravovaných osob z důvodu ztráty zaměstnání jiných občanů, kteří hromadné dopravy využívali k cestě do práce. I přesto ovšem přepraví dopravní linky celých šedesát milionů pasažérů ročně, což dělá sto šedesát čtyři tisíce lidí denně.

V současné době se ve vozovém parku DPMO nachází šedesát jedna tramvaj, prokazujících svozu službu v pěti linkách, a sedmdesát osm autobusů, tvořících celkem třicet linek. V důsledku zmíněných ekonomických potíží nedochází již nějakou dobu k nákupu nových vozidel – peníze obdržené z dotací se povětšinou investují do oprav a modernizování vozidel starších. V následujících dvou letech se ale plánuje nákup několika nových tramvají.

Kromě toho podnik pracuje také na co nejvstřícnějšímu způsobu informování svých zákazníků. „Jsme jedno z mála měst, kde fungují takzvané inteligentní označnické, na nichž cestující získávají nejaktuálnější informace o dopravním řádu,“ uvádí inženýrka Kopřivová. Zastávek vybavených těmito elektronickými tabulemi najdeme ve městě celkem padesát čtyři.

Statisticky patří služby DPMO mezi nejlevnější hromadné dopravní služby v České republice. To, co však dosud v Olomouci nefunguje, je oblíbená novinka – SMS jízdenky (využívaná např. v Praze). Bohužel DPMO neuvažuje o jejich zavedení, jelikož by vinou přílišných nákladů mobilním operátorům byl tento způsob nevydělečný. Vzhledem k tomu, že podnik již delší dobu hospodaří s nevyhnutelnou ztrátou, nemohou zatím o zavedení této chválené novinky přistoupit.

Podle slov ing. Kopřivové se DPMO snaží odpovídat na všechny dotazy, připomínky a stížnosti; ty nejčastěji přichází elektronickou formou na stránky www.dpmo.cz. Nejčastějším terčem kritiky v Olomouci jsou – jako ve většině ostatních měst – řidiči. „Zúčastňujeme se však různých projektů a kurzů, které mají za cíl pomoci řidičům v sebeovládání a práci ve stresu. Takže i v těchto ohledech se snažíme vyjít cestujícím co nejvíce vstřícně.“

*Adam Hrbáč, Martin Beneš, Dominik Raška,
Barbora Antonovičová, Zuzana Matějková*

Samospráva městské části Lazce

Naším střeďečným úkolem bylo navštívit předsedu komise městské části Lazce, pana Schuberta, udělat s ním řízený rozhovor, tento rozhovor zaznamenat a fotograficky zdokumentovat, poté tyto informace zpracovat do podoby prezentace. V druhé části dne jsme se měli vydat do centra přímo mezi občany Olomouce a zde provést průzkum veřejného mínění na otázky týkající se místní samosprávy a porovnat výsledky s výpovědí pana předsedy. Schůzka byla domluvena na desátou hodinu nedaleko radnice na magistrátu města Olomouce. Zde jsme se pana předsedy dotazovali na předem připravené otázky týkající se struktury městské samosprávy, samosprávy městské části Lazce, činnosti zastupitelstva a komise, občanské vybavenosti a životního prostředí.

Během příjemného rozhovoru jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací. Primátorem města Olomouce je pan Martin Novotný, který reprezentuje stranu ODS. Primátorovi je podřízeno šest náměstků. Ve struktuře je dále Rada města Olomouce (11 členů) a zastupitelstvo (45 členů). Městské části reprezentují a pojítka mezi občany a vedením města představují komise městských částí, kterých je celkem dvacet sedm. Komise městských částí mají v rozhodování města pouze poradní hlas, tj. předkládají, navrhuji řešení radě města Olomouc a projednávají nedostatky. V aglomerovaných obcích, které jsou součástí olomouckých čtvrtí, najdeme jedenáct detašovaných pracovišť komisí městské části.

Dále jsme se ptali na to, jaká je občanská vybavenost v Lazcích. Bylo nám řečeno, že městská část Lazce poskytuje mnoho sportovních vyžití (např.: velké hřiště u ZŠ a MŠ pro děti i rodiče, basketbalové hřiště, golfové hřiště,...) dále se zde nachází zdravotní středisko, obchody s potravinami, krajský finanční úřad a v minulosti se zde nacházely čtyři služebny městské policie. Dále bylo zajímavé dozvědět se, že při každém novém plánu

na výstavbu se zde objevují „hanácké menšiny“, které se brání změnám, a proto podepisují petice.

Problémy, které samospráva řeší, jsou například opravy komunikací, rušení nočního klidu, výstavby rodinných domů, pejskaři, kteří neplní své povinnosti, a další nové projekty, např. výstavba dostihové dráhy.

Protože naším hlavním tématem byly otázky životního prostředí Olomouce, tak jsme se na tuto problematiku tázali také pana Schuberta. Bylo nám řečeno, že velký problémem v městské části Lazce jsou černé skládky mimo hlavní komunikace. Naopak se pan předseda pochlubil úspěšným zavedením kontejnerů na bioodpad do rodinných domů. Dále se zmiňoval, že by chtěli v budoucnu tyto kontejnery zavést i na sídliště.

Po ukončení rozhovoru s panem předsedou jsme vyrazili do centra, kde nás čekalo splnění druhé části úkolu, tj. provedení průzkumu mezi občany.

Tázali jsme se občanů, zdali jsou spokojeni s fungováním městské rady, načež nám mnoho občanů odpovídalo, že povětšinou ano. Bohužel většina občanů se na městské zastupitele dívala negativně. Mimo jiné si mnoho občanů stěžovalo na málo parkovacích míst, špinavé okrajové části města, na nezáměr zastupitelů o občany. Naopak byli spokojeni s pohotovým a častým opravováním objektů na náměstí.

Naší další otázkou bylo, jakým problémem by se podle občanů měla radnice nyní zabývat. Většina lidí jako problém vnímala méně častou údržbu ulic (rozbitá dlažba, nepořádek), holubi na památkách, méně zeleně ve městě, nevkusné veřejné osvětlení na náměstí. Mnoha občanů si myslí, že je v zájmu radnice tyto problémy řešit.

My jako Brňané si myslíme, že stížnosti na nečistotu města jsou neopodstatněné a zbytečné – jen se kolem sebe podívejme po Brně.

Autoři: Jana Šprtová a Kateřina Židů

Spolek vozíčkářů Trend

Ve středu jsme se vypravili na návštěvu spolku Trend, kde jsme měli domluvenou schůzku s panem Milanem Langrem, předsedou spolku. Byl velmi energický, přátelský a hovorný, takže rozhovor s ním byl velmi zajímavý. Nejprve nás stručně seznámil s historií spolku. Trend vznikl iniciativou samotných vozíčkářů jako nestátní a nezisková organizace, sdružující především vozíčkáře a lidi s kombinovaným postižením. Členem se může stát pouze člověk s tělesným postižením, avšak jedincům, kteří spolku významně pomohli v jeho aktivitách, může být uděleno čestné členství. Pilotním projektem sdružení je osobní asistence. Celá organizace je založena na myšlence Independent living. Jde o co největší zapojení handicapovaných do společnosti za pomoci osobního asistenta. Asistent přitom má fungovat pouze jako „ruce a nohy“ a „hlavou“ celé činnosti je sám postižený.

Letos spolek oslavil své 16. narozeniny a za tuto dobu udělali jeho členové velký kus práce. Oblast jejich činnosti se velmi rozrostla. Dnes provozují sociálně právní poradnu, sociální firmu, kde zaměstnávají své členy, provozují půjčovnu kompenzačních pomůcek, pořádají spoustu akcí např. veřejnou sbírku „Zasukované tkaničky“ a další volnočasové aktivity.

Snaží se o odstraňování bariér v Olomouci, což by velmi usnadnilo pohyb po městě nejen vozíčkářům, ale i maminkám s kočárkem a tělesně postiženým a seniorům. K tomuto účelu vznikl velký projekt „Olomouc bez bariér“, na kterém spolupracují i s nevidomými a neslyšícími.

K začátku projektu se vztahuje zajímavá příhoda. Aby si představitelé města udělali lepší představu o tom, jaký je život vozíčkáře v Olomouci, posadili je na

vozik a poslali je udělat tři triviální věci: koupit rohlík, poslat doporučený dopis a koupit zájezd do Brazílie. Nikdo nebyl při řešení úkolu úspěšný.

Cílem projektu je, aby v Olomouci vznikla síť bezbariérových tras a vozíčkář by se tak mohl dostat na místa, která potřebuje. Nejen do obchodů, ale i na radnici nebo různé historické památky. Jejich dosavadním největším úspěchem je podle slov pana Langerova vybudování výtahu na radnici. Toho by samozřejmě nedosáhli vlastními silami, a tak velmi úzce spolupracují s městem a DPMO, se kterým uzavřeli dohodu, že už nebudou kupovat jiné vozy než bezbariérové.

Dnes je projekt „Olomouc bez bariér“ uznávaný v celé republice a dostal ocenění i ve Francii. Spolek Trend je díky němu považován za významného průkopníka v oblasti odstraňování bariér.

Adam Hrbáč, Martin Beneš, Dominik Raška, Barbora Antonovičová, Zuzana Matějková

Kulturní a sportovní Olomouc

Naším cílem pro úterý 18. 5. bylo zjistit informace o kulturním a sportovním životě v Olomouci a nejbližších akcích, které se budou konat. Postupovali jsme tak, že jsme zašli na informační centrum na Horním náměstí, kde jsme dostali základní informace pro náš úkol. Poté jsme navštívili Moravské divadlo Olomouc, kde jsme získali divadelní program na měsíc květen a červen. Dále jsme navštívili sportovní areál DHK Zora Olomouc, které bylo čistou náhodou i místem, kde jsme byli ubytováni, a z rozhovoru s panem správcem jsme získali mnoho informací.

Vybrali jsme si nejzajímavější sportovní kluby v Olomouci, do kterých patří DHK Zora Olomouc, což je dámský házenkářský klub, který získal mnoho ocenění na mistrovství republiky. Jsou držiteli sedmnácti titulů mistra republiky.

Dále sem patří taneční škola PROGRESS, která je v Olomouci velice známá, protože ji navštěvuje většina studentů středních škol. Jednou z největších atrakcí města Olomouce, kterou by měl každý, kdo navštíví toto město, je Aquapark Olomouc. Je jedním z největších aquaparků v celé republice. Obsahuje vnitřní a vnější areál a zajímavostí je vodní svět bez bariér, který je speciálně vybudovaný pro lidi s fyzickým omezením, a to jako součást projektu bezbariérová Olomouc.

Jako zástupce kultury města jsme zvolili nejznámější divadla a muzea. Mezi ně patří Moravské divadlo, které v měsíci květen a červen nabízí dva festivaly, Dvořákovu Olomouc a Divadelní Flóru. Dvořáková Olomouc nabízí koncerty vážné hudby nejznámějších hudebních skladatelů. Neodehrávají se pouze v Moravském divadle, ale také třeba na Hradisku nebo v divadle Konvikt. Divadelní Flóra na rozdíl od Dvořákovy Olomouce nabízí divadelní představení nejrozličnějších divadelních souborů z celé republiky. Také se odehrává na více místech města a nejznámějšími z děl jsou třeba Macbeth od Shakespeara, či Jak je důležité mít Filipa od Oscara Wilda. Mezi nejznámější muzea patří Muzeum umění Olomouc, které obsahuje asi dvě stě tisíc exponátů, což jej řadí k nejvýznamnějším muzeím v České republice. Zahrnuje také Arcidiecézní muzeum Olomouc, Arcidiecézní muzeum Kroměříž a Muzeum moderního umění.

Pak jsme se ptali občanů města na kulturní dění v jejich městě a překvapilo nás, že většina z nich má přehled o kulturní nabídce ve svém městě. Olomouc celkově je velice kulturní město a určitě každý to ocení.

K. Žáková, M. H. Nguyen, K. Dvořáková, V. Spáčil

Pivovar Litovel

Poslední den jsme se vydali na exkurzi do pivovaru Litovel, kde jsme se dozvěděli vše o výrobě tamního piva.

Podstatou exkurze byl podle našeho názoru rozdíl mezi EURO pivem, do kterého patří většina značek, a mezi tradičním pivem, vyráběným všemi procesy, které jsou pro skutečné pivo nezbytně potřebné. EURO pivo je v podstatě všechno stejné, jednotlivé stupně a značky se liší pouze odlišným ředěním, dochucováním a parfémováním. Avšak plnohodnotné vybroušené a lahodné pivo Litovel je vyráběno tradičními způsoby, které dopřávají konzumentům jedinečný požitek z chuti a neodolatelné vůně.

Se zaměstnancem, který nás provázel po celém areálu, jsme prvně navštívili varnu. Tam probíhá hned několik operací. Nejdříve probíhá vystírání, to je proces, kdy se odleželý slad, který si pivovar připravuje sám, rozdrtí a rozmíchá s teplou vodou. Pak tu probíhá také rmutování a scezování.

Dále nás náš průvodce zavedl do strojovny chlazení. Ta je pro pivovar velmi důležitá, protože chlad je nezbytný při kvašení a chlazení mladiny. Další část pivovaru, do které jsme šli, se jmenovala spilka - tak se označuje hlavní kvasírna. Zde je mladina uložena v nerezových kádích při nízkých teplotách. Další velmi důležitý proces probíhá v ležáckém sklepe, a to utváření konečné chuti piva. Zrání piva probíhá v uzavřených tancích.

Poté pivo prochází filtrací. Filtrace se provádí přes křemelinu a hned potom se pivo čerpá do přetlačných tanků a odtud si jej odebírá lahvová stáčírna nebo sudová stáčírna. V lahvové stáčírně se pivo stáčí do lahví rychlostí 24000 lahví/hod. V sudové stáčírně se pivo stáčí do nerezových sudů rychlostí 120 sudů/hod.

Po projití areálu a vysvětlení postupu jsme byli pozváni na malou ochutnávku různých druhů piva, které se zde vyrábí.

Vypracovali Pavel Opletal, Adam Kučerovský, Petra Mikšlová

Závěr

Předkládaný sborník se snaží zachytit průběh a výsledky projektové výuky ve dnech 17. – 21. 5. 2009 v Olomouci, které se zúčastnily třídy 7.A a 3.Č. I letos byla projektová výuka zaměřena na řešení úkolů spojených s realizací projektu OPVK Příroda v obrazech. V Olomouci studenti zjišťovali okolnosti ekologické (environmentální), včetně otázek, jakými jsou životní podmínky ve městě, skladování a nakládání s odpady, fungování městské samosprávy v otázce životního prostředí i fungování města jako takového apod. Veškeré činnosti měli studenti za úkol mediálně zaznamenávat (video, foto, článek do sborníku) a na závěr každého dne prezentovat ve formě powerpointových prezentací. Jedna z pracovních skupin se nadto přímo zabývala rozborem lokálních médií (TV, novin). Realizována tak byla i mediální část projektu. Výstupem projektové výuky tedy je tento sborník s DVD s fotografiemi, videi a prezentacemi.

Ze studentského hodnocení na závěr projektu vyplynuly velmi pozitivní skutečnosti. Úroveň schopností prezentovat a mediálně se vyjádřit (fotograficky i v powerpointové prezentaci) byla od počátku projektu na velmi solidní úrovni. Postupem dnů se pozorovatelně zvýšila schopnost některých žáků veřejně prezentovat svou práci a výsledky zadaných úkolů, studenti byli nuceni se ve skupině při představení závěrů své práce pravidelně střídat, rozdělit si úkoly pro prezentaci. Studenti neměli prakticky žádné problémy s prací ve skupině, byť bylo patrné, že ne všichni se do práce zapojili dle svých možností.

Překvapivá byla vstřícnost institucí a organizací i samotného města Olomouce v přístupnosti pro vozíčkáře (projektové výuky se účastnila i handicapovaná studentka B. Antonovičová). Oproti Brnu bylo zdokumentováno velmi mnoho pozitivní práce ve zpřístupňování míst veřejnosti. Stejně to bylo s dopravou, kde nám velmi ochotně vyšli vstříc České dráhy, především jejich pobočka v Olomouci.

Závěrem chci velmi poděkovat kolegyni Mgr. T. Spoustové za skvělou přípravu a provedení projektové výuky.

Mgr. Petr Hřebačka

Ráda bych poděkovala kolegovi Mgr. Petru Hřebačkovi, který má s vedením projektových výuk nemalé zkušenosti a ukázal mi, že studenti dokážou pracovat i na 110 %, pokud kantor pracuje na 160%.

S díky Mgr. Tamara Spoustová

ZHODNOCENÍ

- ⊕ Spolehlivost
- ⊕ velké snídani a večere
- ⊕ zajímavé úkoly
- ⊕ kulturnost
- ⊕ lidé na úřadech
- ⊕ Spolupráce
- ⊕ ČD
- ⊕ známkování
- ⊕ občas časový přes inkoutum Pivo
- ⊕ dobrá parta
- ⊕ exkurze
- ⊕ stravování
- ⊕ ubytování
- ⊕ čin. restaurace
- ⊕ dobře
- ⊕ psychózní divadelní předst.
- ⊕/⊕ mhd
- ⊖ počasí
- ⊖ nerstřiční

